

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Ing. Veroniky Baroňové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **SWAKOP s.r.o.**, se sídlem Na Šafránce 1808/34, Praha 10, zastoupeného Mgr. Markem Gocmanem, advokátem se sídlem 28. října 219/438, Ostrava, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 7. 2016, č. j. KUOK 77683/2016, sp. zn. KÚOK/75555/2016/OSR/7515,

t a k t o:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 7. 2016, č. j. KUOK 77683/2016, sp. zn. KÚOK/75555/2016/OSR/7515, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce, Mgr. Marka Gocmana, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

Žalobce se včas podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo jako nepřipustné zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Prostějova (dále jen „stavební úřad“ nebo též „správní orgán I. stupně“) ze dne 18. 4. 2016, č. j. PVMU 50942/2016 61, sp. zn. SÚ/227/2016-Ing.Net. Tímto rozhodnutím stavební úřad rozhodl dle ustanovení § 79 a § 92 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „stavební zákon“), a dle ustanovení § 9 vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, o umístění stavby „*Olympijské sportovní centrum v Prostějově*“ v ulici Za Velodromem, Prostějov, na pozemcích parc. č. 5998, 5999/5, 5999/6, 5999/7, 5999/10, 5999/11, 5999/14, 6006/6, 6020/1, 6020/162, 6020/180, 6020/181, 6021/7, 7630/1, 7631/8, 7632 v kat. území Prostějov.

Na základě podané žádosti spolku Prostějov Olympijský, z. s. stavební úřad zahájil územní řízení o umístění stavby „*Olympijské sportovní centrum v Prostějově*“ v ulici Za Velodromem, Prostějov na pozemcích specifikovaných výše v kat. území Prostějov a současně na den 18. 3. 2016 nařídil ústní jednání. Dne 17. 3. 2016 stavební úřad obdržel podání žalobce, v němž se tento prohlásil za účastníka předmětného územního řízení podle ustanovení § 28 odst. 1 správního řádu. Stavební úřad při ústním jednání dne 18. 3. 2016 v souladu s ustanovením § 28 odst. 1 správního řádu se žalobcem jednal jako s účastníkem řízení a zároveň jej vyzval, aby do pěti dnů od konání ústního jednání doplnil konkrétní důvody svého účastenství. Ty žalobce doplnil podáním „*Doplnění prohlášení o účastenství v řízení*“ doručeným stavebnímu úřadu dne 23. 3. 2016. Stavební úřad poté vydal dne 29. 3. 2016 usnesení č. j. PVMU 34986/2016 61, sp. zn. SÚ/227/2016-Ing.Net, o tom, že žalobce není účastníkem územního řízení ve věci umístění stavby „*Olympijské sportovní centrum v Prostějově*“. Žalobce se proti tomuto usnesení bránil odvoláním, které žalovaný zamítl jako nedůvodné rozhodnutím ze dne 7. 7. 2016, č. j. KUOK 68211/2016, sp. zn. KÚOK/53649/2016/OSR/7515, a potvrdil prvostupňové usnesení stavebního úřadu.

Stavební úřad dále vydal dne 18. 4. 2016 pod č. j. PVMU 50942/2016 61, sp. zn. SÚ/227/2016-Ing.Net., územní rozhodnutí, kterým umístil stavbu „*Olympijské sportovní centrum v Prostějově*“ v ulici Za Velodromem, Prostějov. Proti tomuto územnímu rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaný rozhodnutím ze dne 29. 7. 2016, č. j. KUOK 77683/2016, sp. zn. KÚOK/75555/2016/OSR/7515 (nyní napadeným žalobou), zamítl jako nepřipustné dle § 92 odst. 1 správního řádu, neboť odvolání podala osoba, která nebyla účastníkem územního řízení.

II. Obsah žaloby

Žalobce v podané žalobě shrnul obsah svého odvolání i napadeného rozhodnutí žalovaného a dále uvedl, že zkrácení svých práv a jejich porušení v předcházejícím řízení spatřuje v následujících skutečnostech. Dle názoru žalobce se žalovaný nevypořádal

s argumenty, které žalobce opakovaně vznášel jak v řízení před stavebním úřadem, tak v odvolacím řízení, přičemž se žalovaný soustředil výhradně na skutečnost, že dle usnesení stavebního úřadu ze dne 29. 3. 2016, č. j. PVMU 34986/2016 61, sp. zn. SÚ/227/2016-Ing.Net, potvrzeného žalovaným v rozhodnutí ze dne 7. 7. 2016, č. j. KUOK 68211/2016, sp. zn. KÚOK/53649/2016/OSR/7515, žalobce není účastníkem územního řízení o umístění předmětné stavby. Žalobce namítal, že žalovaný neprovedl žádný z jím navrhovaných důkazů, a vzhledem k tomu je nutno napadené rozhodnutí pokládat za nepřezkoumatelné. Žalobce byl přesvědčen, že stavební úřad i žalovaný využili svá nezákonná rozhodnutí o tom, že žalobce není účastníkem územního řízení, zcela účelově k tomu, aby se nemuseli vypořádat s jím vznesenými argumenty.

Vedle námitek zpochybňujících zákonnost vydaného územního rozhodnutí (zejména jeho rozpor s § 90 stavebního zákona) žalobce rovněž poukázal na skutečnost, že v odvolání proti usnesení správního orgánu I. stupně ze dne 29. 3. 2016, č. j. PVMU 34986/2016 61, sp. zn. SÚ/227/2016-Ing.Net, vznesl námitku systémové podjatosti všech úředních osob prvostupňového stavebního úřadu i žalovaného. V tomto odvolání přitom k namítané systémové podjatosti uvedl, že z veřejného rejstříku a sbírky listin spolku Prostějov olympijský, z. s. zjistil, že dne 30. 3. 2016 do něj byla vložena dohoda o znění stanov spolku, z níž vyplynulo, že členy spolku jsou mimo jiné Olomoucký kraj a Statutární město Prostějov. Dle žalobce tak představitelé Statutárního města Prostějova i Olomouckého kraje schválením stanov spolku vyjádřili právně významným a zavazujícím způsobem podporu záměru, o jehož umístění mají rozhodovat úřední osoby, na které tito představitelé mohou působit prostřednictvím jejich zaměstnaneckého vztahu k územnímu samosprávnému celku. Žalobce dále pro úplnost doplnil, že jeho odvolání proti usnesení o účastenství žalobce v územním řízení bylo zamítnuto rozhodnutím žalovaného ze dne 7. 7. 2016, č. j. KUOK 68211/2016, sp. zn. KÚOK/53649/2016/OSR/7515, které žalobce napadl samostatnou žalobou u Krajského soudu v Brně.

S ohledem na vše výše uvedené proto žalobce závěrem navrhl, aby krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i jemu předcházející prvostupňové rozhodnutí stavebního úřadu, zrušil a žalovanému uložil povinnost nahradit žalobci náklady soudního řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

Žalovaný ve svém vyjádření k podané žalobě nejprve shrnul dosavadní průběh řízení a dále uvedl, že v rámci posuzování přípustnosti odvolání podaného žalobcem dle ustanovení § 81 odst. 1 správního řádu hodnotil, zda bylo naplněno ustanovení § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona, tedy zda vlastnické právo žalobce k pozemkům a stavbám na nich mohlo být umísťovanou stavbou přímo dotčeno. K tomu žalovaný v napadeném rozhodnutí odkázal na závěry obsažené v usnesení ze dne 29. 3. 2016, č. j. PVMU 34986/2016 61, sp. zn. SÚ/227/2016-Ing.Net, kterým stavební úřad rozhodl o tom, že žalobce není účastníkem územního řízení, a dále na rozhodnutí ze dne 7. 7. 2016, č. j. KUOK 68211/2016, sp. zn. KÚOK/53649/2016/OSR/7515, kterým žalovaný toto usnesení potvrdil. S ohledem na takto vydaná rozhodnutí žalovaný uzavřel, že žalobce není účastníkem územního řízení

o umístění stavby „*Olympijské sportovní centrum v Prostějově*“, a proto jeho odvolání posoudil dle § 92 odst. 1 stavebního zákona jako nepřipustné.

Žalovaný taktéž doplnil, že usnesení stavebního úřadu ze dne 29. 3. 2016, č. j. PVMU 34986/2016 61, sp. zn. SÚ/227/2016-Ing.Net, bylo v souladu s ustanovením § 76 odst. 5 správního řádu předběžně vykonatelné, a tedy stavební úřad nebyl při vydávání územního rozhodnutí povinen vyčkat na rozhodnutí o odvolání ve věci účastenství žalobce v územním řízení. Dále se žalovaný vyjádřil také k souladu předmětné stavby „*Olympijské sportovní centrum v Prostějově*“ s územně plánovací dokumentací města Prostějova, s podmínkami dotčených orgánů a technickými požadavky na stavby, přičemž uvedl, že neshledal rozpor s těmito dokumenty a předpisy. V závěru proto žalovaný navrhl, aby krajský soud podanou žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

Žaloba byla podána včas [§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a jedná se o žalobu přípustnou (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).

Vzhledem k tomu, že žalobce v podané žalobě předně uplatnil námitku nepřezkoumatelnosti vydaného rozhodnutí žalovaného, krajský soud se nejprve zabýval otázkou, zda je napadené rozhodnutí způsobilé soudního přezkumu. Případná nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí (ať už pro jeho nesrozumitelnost či pro nedostatek důvodů) je totiž vadou natolik závažnou, ke které krajský soud přihlíží z úřední povinnosti (*ex officio*) a pro kterou by muselo být rozhodnutí žalovaného dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušeno.

Žalobce v této souvislosti namítal, že žalovaný v rámci odvolacího řízení ignoroval jeho argumenty a jím navržené důkazy. Krajský soud k takto předestřené námitce na úvod připomíná, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí může nastat z důvodu jeho nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí. Obecně lze za nesrozumitelné považovat takové rozhodnutí, z jehož výroku nelze zjistit, jakým způsobem bylo rozhodnuto, jehož výrok je vnitřně rozporný nebo nelze rozeznat, co je výrok a co odůvodnění, dále takové rozhodnutí, z něhož není patrné, které osoby jsou jeho adresátem a kdo byl rozhodnutím zavázán, apod. V případě nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů pak soud posuzuje, zda se žalovaný v rozhodnutí vypořádal se všemi žalobcem uplatněnými okolnostmi a zda srozumitelným způsobem uvedl, jaké skutečnosti vzal při svém rozhodování za prokázané a kterým naopak nepřisvědčil, jakými úvahami byl ve svém rozhodování veden, o které důkazy opřel svá skutková zjištění a které důvody jej vedly k vyslovení závěrů obsažených ve výsledném rozhodnutí.

Vychází-li krajský soud z výše uvedených závěrů, jakož i ze základních zásad vztahujících se k obsahovým náležitostem odůvodnění rozhodnutí, pak je zřejmé, že žalobou napadené rozhodnutí tyto základní obsahové náležitosti nepostrádá. Z odůvodnění tohoto rozhodnutí je možno seznat, jakými úvahami byl žalovaný ve své rozhodovací činnosti veden,

jakými skutečnostmi se zabýval a jaké důvody jej vedly k vyslovení závěrů obsažených ve výsledném rozhodnutí. Z rozhodnutí jsou patrné závěry, které žalovaný ve vztahu k uplatněným námitkám žalobce zaujal a na základě jakých konkrétních skutečností k nim dospěl. Namítanou nepřezkoumatelnost proto krajský soud v daném případě neshledal.

Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalovaný se nejprve zabýval otázkou přípustnosti žalobcem podaného odvolání, a v této souvislosti tak i otázkou přímého dotčení vlastnického práva žalobce k pozemkům a stavbám na nich vydaním územního rozhodnutí, a tedy naplněním ustanovení § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona, dle kterého *účastníkem územního řízení jsou osoby, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být územním rozhodnutím přímo dotčeno*. Žalovaný přitom vycházel z usnesení ze dne 29. 3. 2016, č. j. PVMU 34986/2016 61, sp. zn. SÚ/227/2016-Ing.Net, kterým prvostupňový stavební úřad rozhodl o tom, že žalobce není účastníkem předmětného územního řízení, a dále z rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 7. 2016, č. j. KUOK 68211/2016, sp. zn. KUOK/53649/2016/OSR/7515, kterým bylo toto usnesení potvrzeno. S ohledem na závěry, ke kterým správní orgány dospěly v těchto rozhodnutích, pak žalovaný uzavřel, že žalobce není účastníkem územního řízení o umístění stavby „*Olympijské sportovní centrum v Prostějově*“. Odvolání žalobce směřující proti vydanému územního rozhodnutí proto žalovaný posoudil jako nepřípustné dle § 92 odst. 1 stavebního zákona, neboť bylo podáno osobou, která není účastníkem řízení.

Podle ustanovení § 81 odst. 1 správního řádu může účastník proti rozhodnutí podat odvolání, pokud zákon nestanoví jinak. Podle ustanovení § 92 odst. 1 správního řádu opožděné nebo nepřípustné odvolání odvolací správní orgán zamítne. Jestliže rozhodnutí již nabylo právní moci, následně zkoumá, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Shledá-li předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, posuzuje se opožděné nebo nepřípustné odvolání jako podnět k přezkumnému řízení nebo žádost o obnovu řízení nebo žádost o vydání nového rozhodnutí.

Žalobce předně v podané žalobě poukázal na skutečnost, že proti usnesení ze dne 29. 3. 2016, č. j. PVMU 34986/2016 61, sp. zn. SÚ/227/2016-Ing.Net, kterým stavební úřad jako správní orgán I. stupně rozhodl dle ustanovení § 28 odst. 1 správního řádu o tom, že žalobce není účastníkem územního řízení, podal odvolání, v němž kromě jiného vznesl námitku systémové podjatosti všech úředních osob správního orgánu I. stupně i všech úředních osob žalovaného. Zároveň uvedl, že z veřejného rejstříku a sbírky listin spolku Prostějov olympijský, z. s. zjistil, že dne 30. 3. 2016 do něj byla vložena dohoda o znění stanov spolku, z níž vyplynulo, že členy spolku jsou mimo jiné Olomoucký kraj a Statutární město Prostějov. Dle názoru žalobce tak představitelé Statutárního města Prostějova i Olomouckého kraje schválením stanov spolku vyjádřili právně významným a zavazujícím způsobem podporu záměru, o jehož umístění mají rozhodovat úřední osoby, na které tito představitelé mohou působit prostřednictvím jejich zaměstnaneckého vztahu k územnímu samosprávnímu celku. Odvolání žalobce bylo zamítnuto rozhodnutím žalovaného ze dne 7. 7. 2016, č. j. KUOK 68211/2016, sp. zn. KUOK/53649/2016/OSR/7515, které žalobce napadl samostatnou žalobou u Krajského soudu v Brně, vedenou pod sp. zn. 30 A 140/2016.

V souvislosti s výše uvedeným krajský soud předně konstatuje, že žaloba ve věci týkající se řešení otázky účastenství žalobce v předcházejícím územním řízení vedená u zdejšího soudu pod sp. zn. 30 A 140/2016 byla shledána důvodnou a krajský soud v tomto řízení v souladu s ustanovením § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. rozsudkem ze dne 28. 2. 2017 přistoupil ke zrušení odvolacího rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 7. 2016, č. j. KUOK 68211/2016, sp. zn. KÚOK/53649/2016/OSR/7515, jakož i ke zrušení jemu předcházejícího usnesení prvostupňového stavebního úřadu ze dne 29. 3. 2016, č. j. PVMU 34986/2016 61, sp. zn. SÚ/227/2016-Ing.Net. Krajský soud v řízení vedeném pod sp. zn. 30 A 140/2017 dospěl k závěru, že se správní orgány dopustily závažného pochybení spočívajícího v tom, že na rozhodování o námitkách podjatosti vznesených žalobcem v podaném odvolání se podílely úřední osoby, vůči nimž námitka podjatosti a její důvody také směřovaly. Tento postup krajský soud shledal v rozporu s ustanovením § 14 odst. 3 správního řádu, když v jeho důsledku nelze zaručit, že o věci rozhodoval nestranný správní orgán. Správní orgány se tedy dopustily závažné procesní vady řízení, mající vliv na zákonnost rozhodnutí ve věci účastenství žalobce v územním řízení, pro kterou tato rozhodnutí nemohla obstát. V podrobnostech krajský soud na tomto místě odkazuje na odůvodnění rozsudku vydaného ve věci sp. zn. 30 A 140/2017.

Vzhledem k tomu, že jak usnesení správního orgánu I. stupně, tak odvolací rozhodnutí žalovaného o účastenství žalobce v předmětném územním řízení byla krajským soudem v soudním řízení vedeném pod sp. zn. 30 A 140/2016 zrušena, nemůže z tohoto důvodu obstát ani nyní žalobou napadené rozhodnutí žalovaného, které se co do otázky přípustnosti podaného odvolání žalobce o tato správní rozhodnutí přímo opíralo a žalovaný z nich jako z podkladových rozhodnutí ve své rozhodovací činnosti přímo vycházel. Z tohoto důvodu tedy i nyní žalobou napadené rozhodnutí bylo nutno zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení.

Na žalovaném pak v dalším řízení bude, aby (po vyřešení otázky systémové podjatosti úředních osob stavebního úřadu a žalovaného) opětovně posoudil přípustnost podaného odvolání žalobce a s tím související otázku naplnění podmínek ustanovení § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona. Krajský soud na tomto místě připomíná, že pokud v mezidobí od rozhodnutí správních orgánů o účastenství žalobce v územním řízení již došlo k vydání rozhodnutí ze dne 18. 4. 2016, č. j. PVMU 50942/2016 61, sp. zn. SÚ/227/2016-Ing.Net, kterým stavební úřad jako správní orgán I. stupně rozhodl dle ustanovení § 79 a § 92 stavebního zákona o samotném umístění stavby „*Olympijské sportovní centrum v Prostějově*“, jsou pro další postup správních orgánů v této věci relevantní závěry vyslovené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 7. 2015, č. j. 9 As 222/2014 - 147, publikovaném pod č. 3288/2015 Sb. NSS, dostupném na www.nssoud.cz, dle kterých „*pokud došlo k vydání rozhodnutí o věci samé, nelze již vydat usnesení o tom, zda určitá osoba je, či není účastníkem řízení podle § 28 odst. 1 správního řádu z roku 2004, kromě zákonem předvídaných výjimek*“. Otázka účastenství žalobce v předmětném územním řízení tak bude muset být (po vyřešení otázky systémové podjatosti úředních osob prvostupňového stavebního úřadu i žalovaného!) „přesunuta“ a originálně řešena v rámci odvolacího řízení v této věci, kdy správní orgán rozhodující o podaném odvolání proti územnímu rozhodnutí, pokud jde o jeho přípustnost, bude povinen hodnotit a posoudit, zda odvolání směřující proti

územnímu rozhodnutí bylo podáno osobou k tomu oprávněnou, tedy účastníkem řízení ve smyslu § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona.

Zároveň krajský soud na tomto místě uvádí, že byla-li v soudním řízení ve věci vedené pod sp. zn. 30 A 140/2016 vydaná správní rozhodnutí obou stupňů týkající se otázky účastenství žalobce zrušena z důvodu závažné procesní vady ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., pro kterou nebylo možno (s ohledem na žalobcem vznesenou námitku systémové podjatosti) zaručit, že o věci rozhodoval nestranný správní orgán; kdy v nyní projednávané věci bylo žalobou napadené rozhodnutí vydáno totožnými osobami žalovaného, je nutno zatížení řízení touto závažnou procesní vadou mající vliv na zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí dovodit také v nyní souzeném případě.

Za dané procesní situace se přitom krajský soud již dále nemohl zabývat ostatními uplatněnými námitkami žalobce, směřujícími zejména do věci samé. Pokud by totiž krajský soud již v této fázi řízení rozhodl o ostatních žalobních námitkách, předjímal by tím závěry, které nejprve musí vyslovit nestranný správní orgán, o jehož podjatosti bude v řízení náležitě rozhodnuto.

V. Závěr a náklady řízení

Krajský soud tak na základě všech výše uvedených skutečností shledal žalobu důvodnou a podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, která mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, napadené rozhodnutí žalovaného zrušil. I přes nesouhlas žalobce s rozhodnutím o věci samé bez jednání tak v daném případě byly ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. naplněny zákonné podmínky pro rozhodnutí soudu bez jednání.

Ve smyslu § 78 odst. 4 s. ř. s. krajský soud dále vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, v němž je žalovaný vázán právním názorem vysloveným krajským soudem ve zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, a proto má vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Náklady řízení spočívají v zaplaceném soudním poplatku za žalobu ve výši 3 000 Kč (nikoli již za návrh na přiznání odkladného účinku, který nebyl žalobě usnesením ze dne 3. 11. 2016, č. j. 30 A 168/2016 - 56, přiznán), a dále v nákladech právního zastoupení v celkové výši 8 228 Kč dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“). V daném případě se jedná o odměnu Mgr. Marka Gocmana, advokáta, za zastupování žalobce v řízení před krajským soudem, a to za dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení a písemné podání soudu ve věci samé - podání žaloby) dle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu ve výši 6 200 Kč (2 x 3 100 Kč); a dále o náhradu hotových výdajů ve výši 600 Kč (2 x 300 Kč). Vzhledem k tomu, že zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se částka odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů o částku 1 428 Kč odpovídající příslušné dani z přidané hodnoty.

Celkem se tedy jedná o částku 11 228 Kč. Ke splnění uvedené povinnosti byla žalovanému stanovena přiměřená lhůta.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 28. února 2017

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu